

3

At viras laiškas Tikėjime stebuklais

Prieš 13 metų, 1923 metais, buvau sveikas, kaip ažuolas, kareivis — savanoris, tvirto kūno sudėjimo, kupinas jėgų ir gyvybės. Džiaugiaus savo jaunyste, gyvenimu, su pamėgimu sportavau ir nė maudyte nemaniau, kad čia pat mane tykoja nelaimė, kuri sulaužys mano kūną, išvaikys, lyg vėjas tuos lengvučius vasaros debesėlius, visas mano gyvenimo svajones, užgesins mano viltis ir panardys mane į kūno ir sielos kančių jūrą...

Vieną gražią dieną atsisedau, pirmą kartą gyvenime, ant pabalnoto arklio ir išjojau su draugais palenklyniauti, — tik štai arklys, už kažko užkliuvęs, griuvo, ir aš nuo jo nukritau, stipriai sutrenkdamas į medžio šaknį savo stuburą, dėl to, kaip vėliau paaiškėjo, buvo išmuštas iš savo vietos vienas stuburo slankstelis. Iš pradžių rodėsi, kad toji nelaimė ypatingos žalos man neatneš, nes nors ir išgulėjau vietoje 3 valandas be sąmonės, o vėliau, atsipeikėjęs, 3 dienas pulko ligoninėje, bet ir karo tarnyboje, kol ją užbaigiau, dar apie dvejus metus pasilikau ir vėliau dar apie 6 metus dirbau įvairius darbus, nors mano strėnas kartais ir apnikdavo skausmai.

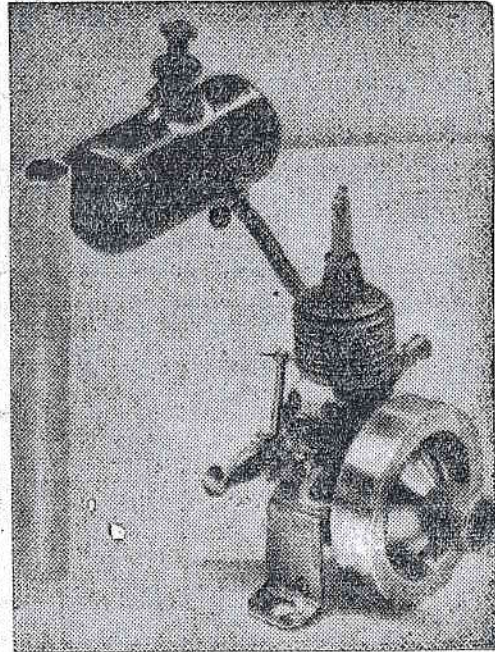
Tikras išmėginimo laikas atėjo 1931 metų vasarą. Tada staiga pradėjo man šalti vienos kojos pėda, ir tas šalimas, bematant apėmęs ir antros kojos pėda, vis plėtėsi, apimdavo vis didesnę kojų plotą. Be to, kojos pradėjo drebtį ir per kelius linkti, gniužti. Po 2-jų savaičių likau visiškai nuo kojų iki pusiaujo suparaližuotas, taip, kad nė tik vaikščioti, bet net kojų pirštų valdyti nebegalėjau. O čia dar prisidėjo toks nepakendamas kojų deginimas, kad aš, skausmais tvirti ilgiau negalėdamas, turėjau atsigulti Kauno miesto ligoninėn. Čia buvo nustatyta, jog turiu vadinamą „Spondylitis t. b. c.“, ir padarytos man dvi nemenkos operacijos: atidarytas stuburkaulio kanalas ir išvauduotos smegenys nuo kaulų spaudimo, o taip pat iš abiejų mano kūno pusių buvo rezinuota šonkaulių dalis. Po pirmos operacijos pasijutau dar blogiau, ir todėl, dviem mėnesiam praslinkus, man buvo padaryta antroji operacija, kurias padarė, mano manymu, garsiausias

Lietuvos chirurgas d-ras Kuzma. Kai ir po jo padarytų operacijų mano sveikata, užuot pagerėjusi, vėl pablogėjo, d-ras Kuzma man pareiškė, kad aš savo gyvybę užlaikyti galėsiąs, bet savęs nuo pusės valdyti daugiau niekuomet jau nebegalėsiąs, nes naujo stuburo jie man juk neįdėsią, o kas medicinally yra galima, tą jie yra padarę. Tą patį, t. y. kad aš daugiau jau nebegalėsiu vaikščioti, patvirtino dar ir šie daktarai - chirurgai: Bernatavičiūtė, Giedraitytė-Šakenienė, Jaržemskis ir Kudirka.

Kauno miesto ligoninėje išgulėjau metus, o paskui mane iš ten, kaip beviltiškai — nepagydomą ligonį, išrašė, ir aš buvau pervežtas į Kretingos apskrities ligoninę, kur išgulėjau dvejus metus, iki mano stebuklingo išgyjimo. O tas atsitiko šitaip:

Medicinally pasirodžius bejėgei, aš vilties pasveikti vis dėl to nemustojau, nes pasitikėjau Dievo gailestingumu ir žinojau, kad Jo galybė ribų nėra. Todėl, dar Kaune gulėdamas, aš pradėjau melstis į Saldžiausiąją Jėzaus Širdį ir, vienuolikai mėnesių praėjus, jau galėjau, kad ir nežymiai, kojų pirštus judinti. Bet vis dėlto, kad ir buvau praktikuojantis katalikas, stebuklu galimybe ir galia nelabai tikėjau. Paveiktas pasikalbėjimų su aplančiais ligoninė Pranciškonais ir perskaitytos knygos apie Liurdą, mano nuomone apie stebuklus pakeitė. Kažkokiam laikrašty perskaičiau žinių apie Kretingos kapuose palaidotą žmonių garbinamą Pranciškoną Tėvą Pabrėžą ir apie tai, kad jo užtarimu išprašoma iš Dievo ypatingų malonių. Gyvo tikėjimo pagautas, pasižadėjau Dievui, kad jeigu Jis, per Tėvo Pabrėžos užtarimą gražintų man sveikatą, padaryti eilę gerų darbų ir kad apie ~~antros malonę~~ viešai paskelbsiu spaudoje.

Apžadus padarius, ūmai pradėjau sveikti ir tiek pasveikau, kad galėjau užimti Pranciškonų gimnazijoje Kretingoje sekretoriaus vietą. Su paskelbimu apie gautą malonę neskuobėjau, kad neduočiau progos silpną tikėjimo žmonėms pasakyti, jog tai gal tik laikinis pagerėjimas tebuvo, nors ir tokio medicinally pasaulio žvaigždės man nežadėjo.

MAŽIAUSIAS PASAULIO MOTORAS
New-Yorko išradimų parodoj išstatytas šis motoriuukas. Jis yra lygaus aukštumo kaip cigaretė. Per minutę šis motoriuukas padaro 5.000 apsisukimų

Dabar betgi daugiau laukti negaliu, o ir reikalo tam nėra, nes štai jau daugiau kaip metai praslinko, kaip aš kasdieną ir tarnybą pats savo kojomis ateinu ir iš jos namo sugrįžtu, kaip per atostogas važinėju ir ištisus kilometrus pėsčias vaikščioju.

Todėl su dėkingumu ir noriai išplidau savo pažadų paskutinę dalį ir viešai visiems skelbiu, jog didis yra Dievo gailestingumas, ir galingas Tėvo Pabrėžos prieš Jį užtarimas.

O už savo kentėjimus, kadangi jie nuvalė mano sielą ir davė man progos viešai atiduoti garbę Dievui ir Jo, Jam matomai mielam tarnui Tėvui Pabrėžai, siunčiu Visagaliui nuosirdžią padėką savo malda.

St. Kaupas

Kretinga, 1936-III-26 d.

Šachmatai

LIETUVA — LATVIJA

Šiandien 19 val., rytoj 15 val. X-sios tarpbinės šachmatų rungtynės

Susitarta — bus lošiama ant 12 lentų. La komanda atvyko jau vakar 21 val. tokio što: Petrovas, Apšeniekas, Felginas, Krun dr. Hazėnfusas, Melugailis, Kalnišas, Meilis, Endzeliušas, Ozolis, Brakmanis, Beirvičius ir jų šachmatų sąjungos vadovas D bardis. Gal kam keista, kad skaitote tuos čius vardus, kuriuos girdėjote jau 1934 m Kaune? Nesistebėkite. Išmokti gerai šachmatais nėra lengva. Tik reti visame saulyje talentai staigiai išskyla. Vadinasi, jų talentų Latvija šachmatų srityje dar m Pavojaus latvių hegemonijai Pabaltijy Hanibalas nestovi prieš Romos vartus. O lietuviai, turime sūsiškoti naujus talentų šachmatų lošimo mene būti Pabaltijo su nais!

Šios ir ryt dienos susirėmimas su Latvijos komanda, ar mes esame tikrame kelyje į perenintetą. Kovos išėiti nulems mūsų ir jaunųjų lošėjų susitikimas.

Praeitais metais Lietuvos komanda R pralošė latviams. Tie, kam teko tą praklimą pergyventi, tuo nesistebi ir taip padaro pesimistiškų išvadų šiemetiniam sumui. Buvo važiuota visą naktį traukiniu čia klase, paskiau pamiegojus apie porą valandų nueita lošti ir baltaisiais pirmąją dieną šiant pralošta, o juodaisiais antrąją dieną pralošta. Taip įvyko tik tą vieną kartą, ir prastai baltaisiais visuomet ir latviai ir r kiai išlošdavo. Pralaimėjimo priežastis buvo aiški. Šį kartą tos priežasties nėra mums nei latviams, nes jie atvyko į R jau vakar vakare. Yra mūsų komanda kurių kitų nemalonumų. Luckis iš Klaipėdos neatvažiavo ir nežinia ar atvažiuos. M iš Palestinos taip pat neatkviesti. Vaitoni dalyvavęs Kauno šachmatų turnyre, tai yra pareiškęs nenoro lošti ir tarpvalstybinėse rungtynėse. Vadinasi, mūsų komandos tas paaiškės tik šeštadienį 19 val. Lietuvos viešbučio salėje. Truputį per vėlu. Tačiau nėra pats blogiausias dalykas. Lietuvos šachmatininkai yra turėję labiau nepaklausyčių blogumų ir, nežiūrint to, visai gerai žentavo Lietuvos vardą, palyginant su kitais sporto sritims. Nepagerėję jų reikalai j

PRŪSŲ LIETUVOS PAGULDĖ PASAULINĖ ČEMPIONŲ